Kristillisen tuokion

Raamatun tekstit

Raamatun tekstit: Raamattu (1933/1938). XI/XII yleisen Kirkolliskokouksen vuonna 1933/1938 käyttöön ottama suomennos. Turku & Helsinki: Suomen Pipliaseura. Raamatun tekstit on lainattu suoraan Raamatusta.

Kuvat Pixabay, Pexels, StockSnap ja Canvan Maaginen Media

Materiaalin koostanut Teija Väinölä

SISÄLLYSLUETTELO

Aarre 1
Enkeli 2
Hauta 3
Ilo 4
Kaivo 5
Kala 6
Koira 7
Kukka 8
Kukko 9
Kuorma 10
Kylväjä 11
Kyyhkynen/Pyhä Henki 12
Käärme 13
Lammas/karitsa 14
Lamppu 15
Lapsi 16
Leipä 17
Lintu/varpunen 18
Maailma 19
Maja 20
Musta/synti 21
Myrsky 22
Ovi 23
Paimen 24
Puu 25
Raha 26
Risti 27
Rukous 28
Salama 29
Silmä 30
Sokea 31
Sormus 32
Sydän 33
Taivas 34
Tie 35
Tähti 36
Valo 37
Vene 38
Vesi/kaste 39
Viha 40

Aarre

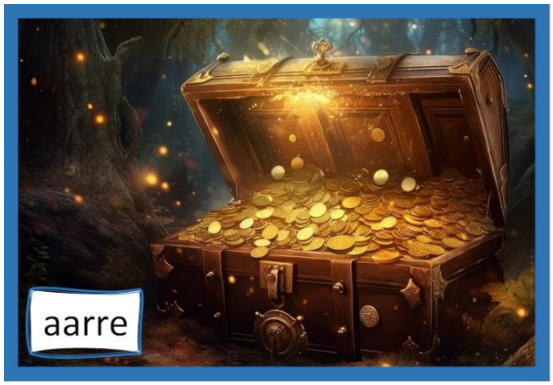

Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?” Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. Käskyt sinä tiedät: ‘Älä tapa’, ‘Älä tee huorin’, ‘Älä varasta’, ‘Älä sano väärää todistusta’, ‘Älä toiselta anasta’, ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’.” Mutta hän sanoi hänelle: ”Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti.” Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: ”Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva **aarre** taivaassa; ja tule ja seuraa minua.” Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta. Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoi opetuslapsillensa: ”Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!” Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: ”Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaraansa, päästä Jumalan valtakuntaan! Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisillensa: ”Kuka sitten voi pelastua?” Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.” ***Mark. 10:17–27***

”Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton **aarre** taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele. Sillä missä teidän **aarteenne** on, siellä on myös teidän sydämenne.”
Luuk. 12:32–34

Enkeli

Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti **enkeli** Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria. Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä **enkeli** sanoi: ”Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi.” Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa. Niin **enkeli** sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman.” Niin Maria sanoi **enkelille**: ”Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?” **Enkeli** vastasi ja sanoi hänelle: ”Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sen tähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.” Silloin Maria sanoi: ”Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan.” Ja **enkeli** lähti hänen tyköänsä. ***Luuk. 1:26–35, 38***

Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran **enkeli**, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta **enkeli** sanoi heille: ”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.” Ja yhtäkkiä oli **enkelin** kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” ***Luuk. 2:8–14***

Hauta

Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän (Lasarus) jo neljä päivää oli ollut **haudassa**. Ja Martta sanoi Jeesukselle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut. Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot.” Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun veljesi on nouseva ylös.” Martta sanoi hänelle: ”Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä.” Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?” Hän sanoi hänelle: ”Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan.” Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni **haudalle**; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi. Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois.” Hän huusi suurella äänellä: ”Lasarus, tule ulos!” Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli käärityy hikiliina. Jeesus sanoi heille: ”Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä.”

Joh. 11:17, 21–27, 38–39, 43–44

Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat **haudalle**, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrtit. Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi pois **haudalta**. Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista. Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa. Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: ”Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa, sanoen: ‘Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös’.” Niin he muistivat hänen sanansa. Ja he palasivat **haudalta** ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille. ***Luuk. 24:1–9***

Ilo

”Tahi jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen löytää? Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä ja naapurinaiset ja sanoo: ‘**Iloitkaa** minun kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut’. Niin myös, sanon minä teille, on **ilo** Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.” ***Luuk. 15:8–10***

Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. Ja hän sanoi heille: ”Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: ‘Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle’. Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt.” Niin ne seitsemänkymmentä palasivat **iloiten** ja sanoivat: ”Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.” Silloin hän sanoi heille: ”Älkää kuitenkaan siitä **iloitko**, että henget ovat teille alamaiset, vaan **iloitkaa** siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.” ***Luuk. 10:1–2, 8–9, 16–18, 20***

Olkaa toivossa **iloiset**, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät. Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko. **Iloitkaa iloitsevien** kanssa, itkekää itkevien kanssa. ***Room. 12:12–15***

Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella **ilolla** ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta. ***Room. 15:13***

Kaivo

Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki. Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: ”Anna minulle juoda.” Niin Samarian nainen sanoi hänelle: ”Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: ‘Anna minulle juoda’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.” Nainen sanoi hänelle: ”Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja **kaivo** on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän **kaivon** ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.” Nainen sanoi hänelle: ”Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.” Jeesus sanoi hänelle: ”Mene, kutsu miehesi ja tule tänne.” Nainen vastasi ja sanoi: ”Ei minulla ole miestä.” Jeesus sanoi hänelle: ”Oikein sinä sanoit: ‘Ei minulla ole miestä’, sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden.” Nainen sanoi hänelle: ”Herra, minä näen, että sinä olet profeetta. Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki.” Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi.” ***Joh. 4:5–7, 9–19, 25–26***

Kala

Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi, että he menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa.” Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te heille syödä.” He sanoivat hänelle: ”Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi **kalaa**.” Mutta hän sanoi: ”Tuokaa ne tänne minulle.” Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi **kalaa**, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista. Ja niitä, jotka aterioivat, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia. ***Matt. 14: 15–21***

Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla. Simon Pietari sanoi heille: ”Minä menen **kalaan**.” He sanoivat hänelle: ”Me lähdemme myös sinun kanssasi.” Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä yönä saaneet mitään. Ja kun jo oli aamu, seisoi Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus. Niin Jeesus sanoi heille: ”Lapset, onko teillä mitään syötävää?” He vastasivat hänelle: ”Ei ole.” Hän sanoi heille: ”Heittäkää verkko oikealle puolelle venhettä, niin saatte.” He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös **kalojen** paljouden tähden. Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: ”Se on Herra.” Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäytyi järveen. Mutta muut opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa **kaloineen**, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin kahdensadan kyynärän päässä. Kun he astuivat maalle, näkivät he siellä hiilloksen ja **kalan** pantuna sen päälle, sekä leipää. Jeesus sanoi heille: ”Tuokaa tänne niitä **kaloja**, joita nyt saitte.” ***Joh. 21:1, 3–10***

Koira

”Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja **koiratkin** tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: ‘Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!’ Mutta Aabraham sanoi: ‘Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.’ Hän sanoi: ‘Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon - sillä minulla on viisi veljeä - todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan’. Mutta Aabraham sanoi: ‘Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä’. Niin hän sanoi: ‘Ei, isä Aabraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen’. Mutta Aabraham sanoi hänelle: ‘Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös’.” ***Luuk. 16:19–31***

Sillä **koirat** minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa. Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni. Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni **koirain** kynsistä. ***Ps 22:17–21***

Kukka

Ja hän sanoi opetuslapsillensa: ”Sen tähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin vaatteet. Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut! Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te murehditte muusta? Katselkaa **kukkia**, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa ennemmin teidät, te vähäuskoiset! Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko. Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan. Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa.” ***Luuk. 12:22–31***

Tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltä tiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten, jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan. Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydämestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. Sillä: ”kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon **kukkanen**; ruoho kuivuu, ja **kukkanen** varisee, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti.” ***1. Piet. 1:18–25***

Kukko

Niin Simon sanoi hänelle: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan.” Mutta hän sanoi: ”Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään **kukko**, ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua.” Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa. Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: ”Tämäkin oli hänen kanssaan.” Mutta hän kielsi sanoen: ”Nainen, en tunne häntä.” Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: ”Sinäkin olet yksi niistä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies, en ole.” Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: ”Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin.” Mutta Pietari sanoi: ”En ymmärrä, mies, mitä sanot.” Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi **kukko**. Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: ”Ennen kuin **kukko** tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät.” Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.
Luuk. 22:33–34, 55–62

”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä. Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee. On niin kuin muille maille matkustaneen miehen: kun hän jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, käski hän myös ovenvartijan valvoa. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö vai yösydännä vai **kukon**laulun aikaan vai varhain aamulla, ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä nukkumasta. Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa.”
Mark 13:31–37

Kuorma

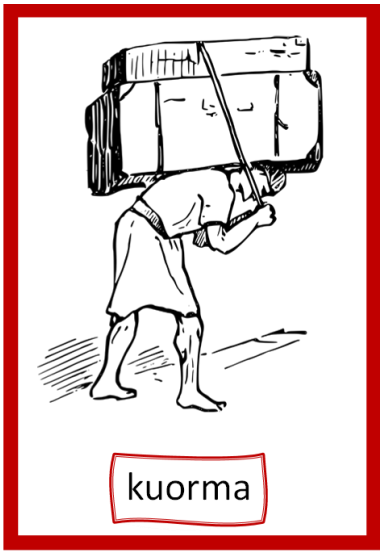

”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun **kuormani** on keveä.”
Matt. 11:28–30

”Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa. Ja hän lähti ulos kolmannen hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa torilla joutilaina; ja hän sanoi heille: ‘Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen minä annan teille’. Niin he menivät. Taas hän lähti ulos kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki samoin. Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille: ‘Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’ He sanoivat hänelle: ‘Kun ei kukaan ole meitä palkannut’. Hän sanoi heille: ‘Menkää tekin minun viinitarhaani’. Mutta kun ilta tuli, sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: ‘Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti’. Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennentoista hetken vaiheilla, saivat he kukin denarin. Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin. Kun he sen saivat, napisivat he perheen isäntää vastaan ja sanoivat: ‘Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän **kuorman** ja helteen’. Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: ‘Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä; etkö sopinut minun kanssani denarista? Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin. Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sen tähden, että minä olen hyvä?’”
Matt. 20:1–16

Kylväjä

Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: ”Katso, **kylväjä** meni kylvämään. Ja hänen kylvä-essään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne. Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää. Kuulkaa siis te vertaus **kylväjästä**: Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen. Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan; mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois. Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä.” ***Matt. 13:3–8, 18–23***

Jeesus sanoi heille: ”Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa. Ettekö sano: ‘Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu’? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi. Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että **kylväjä** ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita. Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on **kylväjä**, ja leikkaaja toinen.” ***Joh. 4:34–37***

Kyyhkynen/Pyhä Henki

Sitten hän (Nooa) laski luotansa **kyyhkysen** nähdäksensä, oliko vesi vähentynyt maan pinnalta. Mutta **kyyhkynen** ei löytänyt paikkaa, missä lepuuttaa jalkaansa, vaan palasi hänen luoksensa arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa; niin hän ojensi kätensä ja otti sen luoksensa arkkiin. Ja hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laski taas **kyyhkysen** arkista. Ja **kyyhkynen** tuli hänen luoksensa ehtoopuolella, ja katso, sen suussa oli tuore öljypuun lehti. Niin Nooa ymmärsi, että vesi oli vähentynyt maan päältä. Mutta hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laski **kyyhkysen** lentoon, eikä se enää palannut hänen luoksensa. ***1.Moos. 8:8–12***

Ja hän (Johannes) saarnasi sanoen: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen maahan kumartuneena päästämään. Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät **Pyhällä Hengellä**.” Ja niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. Ja heti, vedestä noustessaan, hän näki taivasten aukeavan ja **Hengen** niin kuin **kyyhkysen** laskeutuvan häneen. Ja taivaista tuli ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt.” ***Mark. 1:7–11***

Samoin myös **Henki** auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta **Henki** itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä **Hengen** mieli on, sillä **Henki** rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. ***Room. 8:26–28***

Käärme

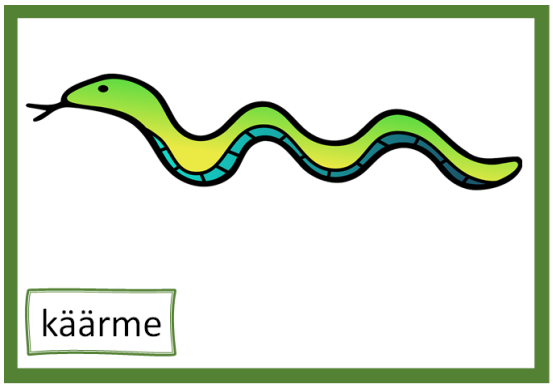

Mutta **käärme** oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: ”Onko Jumala todellakin sanonut: ‘Älkää syökö kaikista paratiisin puista’?” Niin vaimo vastasi **käärmeelle**: ”Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: ‘Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi’.” Niin **käärme** sanoi vaimolle: ”Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan.” Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi. Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan. Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: ”Missä olet?” Hän vastasi: ”Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sen tähden minä lymysin.” Ja hän sanoi: ”Kuka sinulle ilmoitti, että olet alasti? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?” Mies vastasi: ”Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.” Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: ”Mitäs olet tehnyt?” Vaimo vastasi: ”**Käärme** petti minut, ja minä söin.” Ja Herra Jumala sanoi **käärmeelle**: ”Koska tämän teit, kirottu olet sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.”

1. Moos. 3:1–15

Lammas/karitsa

Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: ”Katso, Jumalan **Karitsa**, joka ottaa pois maailman synnin!” Ja Johannes todisti sanoen: ”Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niin kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: ‘Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä’. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika.” ***Joh. 1:29, 32–34***

Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen: ”Jos jollakin teistä on sata **lammasta** ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: ‘Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin **lampaani**, joka oli kadonnut’. Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.” ***Luuk. 15:3–7***

Niin Jeesus vielä sanoi heille: ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä **lammasten** edestä. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia **lampaat** eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää **lampaat** ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä **lampaista**. Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni **lammasten** edestä. Minulla on myös muita **lampaita**, jotka eivät ole tästä l**ammas**tarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” ***Joh. 10:7, 11–16***

Lamppu

”Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat **lamppunsa** ja lähtivät ylkää vastaan. Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä. Tyhmät ottivat **lamppunsa**, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä **lamppunsa**. Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. Mutta yösydännä kuului huuto: ‘Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.’ Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat **lamppunsa** kuntoon. Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille: ‘Antakaa meille öljyänne, sillä meidän **lamppumme** sammuvat’. Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: ‘Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.’ Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: ‘Herra, Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastasi ja sanoi: ‘Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä’. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.” ***Matt.25:1–13***

”Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä **lamppua** sytytetä ja panna vakan alle, vaan **lampun**jalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa. Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.” ***Matt. 5:14–18***

Sinun sanasi on minun jalkaini **lamppu** ja valkeus minun tielläni.
Ps. 119:105

Lapsi

Niin tuli muuan synagoogan esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen, pyysi häntä hartaasti ja sanoi: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon.” Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: ”Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?” Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagoogan esimiehelle: ”Älä pelkää, usko ainoastaan.” Ja he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hälisevän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia. Ja käydessään sisään hän sanoi heille: ”Mitä te hälisette ja itkette? **Lapsi** ei ole kuollut, vaan nukkuu.” Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa **lapsen** isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä **lapsi** makasi. Ja hän tarttui **lapsen** käteen ja sanoi hänelle: ”Talita kuum!” Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse. Ja heti tyttö nousi ja käveli. ***Mark. 5:22–23, 35–36, 38–42***

Ja he toivat hänen tykönsä **lapsia**, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: ”Sallikaa **lasten** tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin **lapsi**, se ei pääse sinne sisälle.” Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. ***Mark. 10:13–16***

Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan **lapsiksi**, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. ***Joh. 1:9–13***

Leipä

Silloin kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua **leiviksi**.” Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Kirjoitettu on: ‘Ei ihminen elä ainoastaan **leivästä**, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee’.” ***Matt. 4:3–4***

Jeesus sanoi heille: ”Minä olen elämän **leipä**; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa. Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko. Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt. Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. Minä olen elämän **leipä**. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. Mutta tämä on se **leipä**, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. Minä olen se elävä **leipä**, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä **leipää**, hän elää iankaikkisesti. Ja se **leipä**, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta.” ***Joh. 6:35–40, 47–51***

”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä **leipää**, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!” ***Matt. 7:7–11***

Lintu

”Sen tähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan **lintuja**: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne? Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa ennemmin teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: ‘Mitä me syömme?’ tahi: ‘Mitä me juomme?’ tahi: ‘Millä me itsemme vaatetamme?’ Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.” ***Matt. 6:25–34***

”Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä. Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää. Eikö viittä **varpusta** myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut. Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta **varpusta**. Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.” ***Luuk. 12:4–9***

Maailma

Alussa loi Jumala taivaan ja maan. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus.” Ja valkeus tuli. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä. Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä.” Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä. Ja Jumala sanoi: ”Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin.” Ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ***1. Moos. 1:1–10***

Sillä niin on Jumala **maailmaa** rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa **maailmaan** tuomitsemaan **maailmaa**, vaan sitä varten, että **maailma** hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen. ***Joh. 3:16–18***

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut. Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin **maailma** antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” ***Joh. 14:23, 26–27***

Maja

Noin kahdeksan päivää sen jälkeen kuin hän oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. Ja hänen rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi. Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias. He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostansa, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa. Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia; mutta kun he siitä heräsivät, näkivät he hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonansa. Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: ”Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme kolme **majaa**, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi.” Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi. Ja hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa; ja he peljästyivät joutuessaan pilveen. Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun Poikani, se valittu; kuulkaa häntä.” ***Luuk. 9:28–35***

Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen **majamme** hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen **maja** taivaissa, joka ei ole käsin tehty. Sen tähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen **majaamme**, sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi. Sillä me, jotka olemme tässä **majassa**, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi. Sen tähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö. ***2. Kor. 5:1–8***

Musta/synti

Sillä kaikki ovat **syntiä** tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ***Room. 3:23–24***

Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun **syntini** suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut **synnistäni**. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun **syntini** on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen **syntiä** tehnyt, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. Katso, minä olen **synnissä** syntynyt, ja äitini on minut **synnissä** siittänyt. Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden. Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet. Peitä kasvosi näkemästä minun **syntejäni**, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä.
Ps. 51:3–14

Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta **synnistä**. Jos sanomme, ettei meillä ole **syntiä**, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme **syntimme**, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille **synnit** anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole **syntiä** tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.
1. Joh. 1:7–10

Myrsky

Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. Ja katso, järvellä nousi kova **myrsky**, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ”Herra, auta, me hukumme.” Hän sanoi heille: ”Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?” silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven. Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: ”Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?” ***Matt. 8:23–27***

Joona nousi paetaksensa Tarsiiseen Herran kasvojen edestä ja löysi laivan, joka oli lähtevä Tarsiiseen. Mutta Herra heitti suuren tuulen merelle, niin että merellä nousi suuri **myrsky** ja laiva oli särkymäisillään. Ja he sanoivat toisillensa: ”Tulkaa, heittäkäämme arpaa, saadaksemme tietää, kenen tähden tämä onnettomuus on meille tullut.” Mutta kun he heittivät arpaa, lankesi arpa Joonalle. He sanoivat hänelle: ”Mitä on meidän tehtävä sinulle, että meri tulisi meille tyveneksi?.” Hän vastasi heille: ”Ottakaa minut ja heittäkää minut mereen, niin meri teille tyventyy. Sillä minä tiedän, että tämä suuri **myrsky** on tullut teille minun tähteni.” Miehet soutivat päästäkseen jälleen kuivalle maalle, mutta eivät voineet, sillä meri **myrskysi** vastaan **myrskyämistänsä**. Ja he huusivat Herraa ja sanoivat: ”Voi, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden äläkä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä, Herra, teet, niin kuin sinulle otollista on.” Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostansa. Ja miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia. Mutta Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joona oli kalan sisässä kolme päivää ja kolme yötä. Ja Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni.” Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle. ***Joona 1:3–4, 7, 11–16, 2:1–3, 11***

Ovi

Ja hän sanoi heille: ”Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja sanoo hänelle: ‘Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä’; ja toinen sisältä vastaa ja sanoo: ‘Älä minua vaivaa; **ovi** on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; en minä voi nousta antamaan sinulle’ minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sen tähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sen tähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee. Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.” ***Luuk. 11:5–10***

”Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. Katso, minä seison **ovella** ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa **oven**, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.”
Ilm. 3:19–20

Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä. Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkyivät, ja samassa kaikki **ovet** aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat. Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan **ovien** olevan auki, veti hän miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien karanneen. Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: ”Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä.” Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle ja lankesi vavisten Paavalin ja Silaan eteen. Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: ”Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?” Niin he sanoivat: ”Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi.” ***Apt. 16:25–31***

Paimen

Herra on minun **paimeneni**, ei minulta mitään puutu. Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti. ***Ps. 23:1–6***

Ja sillä seudulla oli **paimenia** kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.” Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” Ja kun enkelit olivat menneet **paimenten** luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: ”Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä **paimenet** heille puhuivat. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. Ja **paimenet** palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu. ***Luuk. 2:8–20***

Puu

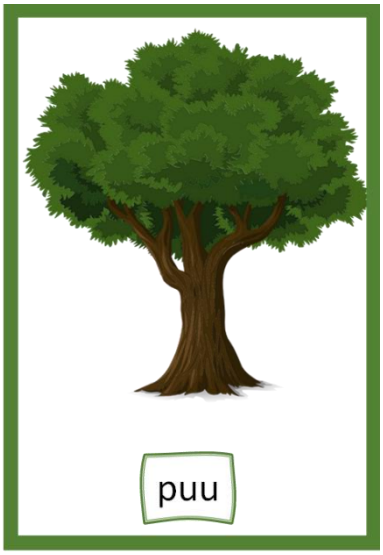

”Minä olen totinen viini**puu**, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viini**puussa**, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viini**puu**, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani. Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.” ***Joh. 15:1–5, 9–10***

Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän **puu**, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja **puun** lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän **puusta** ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin! Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian.” Amen, tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen. ***Ilm. 22:1–5, 14, 17, 20–21***

Raha

Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja **rahan**vaihtajat istumassa. Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain **rahat** maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: ”Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi.” Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: ”Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut.” ***Joh. 2:14–17***

Ja hän istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani **rahaa** uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon. Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun. Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä.” ***Mark. 12:41–44***

Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä **rahan** himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta. Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.
1. Tim. 6:6–12

Risti

Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi. Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallallensa. Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi. Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he **ristiin**naulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle. Mutta Jeesus sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.” Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: ”Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu.” Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä ja sanoivat: ”Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.” Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: ”Tämä on juutalaisten kuningas.” Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: ”Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä.” Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: ”Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen? Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt.” Ja hän sanoi: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa.” Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen, sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: ”Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni.” Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä. Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: ”Totisesti, tämä oli vanhurskas mies.”

Luuk. 23:24–25, 32–47

Rukous

Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina **rukoilla** eikä väsyä. Hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä. Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luoksensa ja sanoi: ‘Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan’. Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: ‘Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä, niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni’.” Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoo! Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa? Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”
Luuk. 18:1–8

”Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön **rukoilemaan**, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja **rukoili** itsekseen näin: ‘Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niin kuin tuo publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.’ Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: ‘Jumala, ole minulle syntiselle armollinen’. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään.”
Luuk. 18:10–14

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne **rukouksella** ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. ***Fil. 4:6–7***

Salama

Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: ”Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: ‘Katso, täällä se on’, tahi: ‘Tuolla’; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä.” Ja hän sanoi opetuslapsillensa: ”Tulee aika, jolloin te halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä. Ja teille sanotaan: ‘Katso, tuolla hän on!’ ‘Katso, täällä!’ Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä. Sillä niin kuin **salaman** leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljittäväksi. Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.” ***Luuk. 17:20–30***

Ja kun sapatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa. Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille. Hän oli näöltään niin kuin **salama**, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikään kuin kuolleiksi. Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: ”Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut. Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä.” ***Matt. 28:1–7***

Silmä

Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut. Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne. Sillä sinä olet luonut minun munaskuuni, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa. Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää. Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. Sinun **silmäsi** näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrätyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut. Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle. ***Ps. 139:1–4, 13–16, 23–24***

Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatun Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi. Sen tähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne **silmät**, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme. ***Ef. 1:13–19***

Sokea

Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui **sokea** kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: ”Jeesus, Daavidin poika, armahda minua.” Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: ”Daavidin poika, armahda minua.” Silloin Jeesus seisahtui ja sanoi: ”Kutsukaa hänet tänne.” Ja he kutsuivat **sokean**, sanoen hänelle: ”Ole turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua.” Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö. Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: ”Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?” Niin **sokea** sanoi hänelle: ”Rabbuuni, että saisin näköni jälleen.” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut.” Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä. ***Mark. 10:46–52***

Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut **sokea**. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: ”Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti **sokeana** syntymän?” Jeesus vastasi: ”Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tuleman hänessä julki. Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä. Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus.” Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan hänen silmilleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja peseydy Siiloan lammikossa” - se on käännettynä: lähetetty. - Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä. ***Joh. 9:1–7***

”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja **sokeille** näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta.” ***Luuk 4:18–19***

Sormus

”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: ‘Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva’. Niin hän jakoi heille omaisuutensa. Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti. Mutta kun hän oli kaikki tuhlannut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta. Niin hän meni itseensä ja sanoi: ‘Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään! Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.’ Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi. Mutta poika sanoi hänelle: ‘Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan’. Silloin isä sanoi palvelijoilleen: ‘tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa **sormus** hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa; ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa, sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.’ Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon. Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli. Tämä sanoi hänelle: ‘sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin’. Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi. Niin hän sanoi hänelle: ‘poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun. Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.’” ***Luuk. 15:11–14, 17–28, 31–32***

Sydän

Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta **sydäntä** et sinä, Jumala, hylkää. Jumala, luo minuun puhdas **sydän** ja anna minulle uusi, vahva henki. ***Ps. 51:19, 12***

”Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy ulos, se saastuttaa ihmisen. Sillä **sydämestä** lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset.” ***Matt. 15:11, 19***

”Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta **sydämestäsi** ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat.” ***Matt. 22:36–40***

”Älköön teidän **sydämenne** olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte.” Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?” Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.” ***Joh. 14:1–6***

Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: ”Älä sano **sydämessäsi**: Kuka nousee taivaaseen?” se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: ”Kuka astuu alas syvyyteen?” se on: nostamaan Kristusta kuolleista. ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun **sydämessäsi**”; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot **sydämessäsi**, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä **sydämen** uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. ***Room. 10:6–10***

Taivas

Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat **taivaalle** hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte **taivaalle**? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös **taivaaseen**, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen **taivaaseen** menevän.” ***Apt. 1:9–11***

”Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat **taivaalta**, ja **taivaitten** voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy **taivaalla**, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan **taivaan** pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, **taivasten** ääristä hamaan toisiin ääriin.” ***Matt. 24:29–31***

Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas **taivaasta** käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla. ***1. Tess. 4:13–18***

Tie

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja **tie** lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja **tie** kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.” ***Matt. 7:13–14***

”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Ja mihin minä menen - **tien** sinne te tiedätte.” Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme **tien**?” Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen **tie** ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.” ***Joh. 14:1–6***

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa ja sanoi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.” Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ‘Valmistakaa Herralle **tie**, tehkää polut hänelle tasaisiksi’.” ***Matt. 3:1–3***

Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun **tieni** on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle **tielle**. ***Ps. 139:23–24***

Saata minut ymmärtämään asetustesi **tie**, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi. Minun sieluni itkee murheesta; vahvista minua sanasi jälkeen. Käännä minusta pois valheen **tie**, ja anna armostasi minulle lakisi. Minä olen valinnut totuuden **tien**, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi. Minä riipun kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään. Minä juoksen sinun käskyjesi **tietä**, sillä sinä avarrat minun sydämeni. Opeta minulle, Herra, käskyjesi **tie**, niin minä seuraan sitä loppuun asti. ***Ps. 119:27–33***

Tähti

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: ”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen **tähtensä** itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan.” Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä. He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: ‘Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia’.” Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan **tähti** oli ilmestynyt. Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin. Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, **tähti**, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään **tähden** he ihastuivat ylen suuresti. Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. ***Matt. 2:1–11***

Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja **tähtiä**, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal’olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella; panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet, taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa! ***Ps. 8:4–10***

Valo

Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niin kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niin kuin **valo**. Katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa. Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden.” Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi **valoisa** pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä.” Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin. Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: ”Nouskaa, älkääkä peljätkö.” Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään. Jeesus varoitti heitä sanoen: ”Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.” ***Matt. 17:1–9***

Näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta **valon**, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä, ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: ‘Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.’ Niin minä sanoin: ‘Kuka olet, herra?’ Ja Herra sanoi: ‘Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.’ ***Apt. 26:13–18***

Vene

Hän näki järven rannassa kaksi **venhettä**; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan. Puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: ”Vie **venhe** syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle.” Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot.” Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät. Niin he viittasivat toisessa **venheessä** oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat **venheet**, niin että ne olivat uppoamaisillaan. Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: ”Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen.” Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: ”Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä.”
Luuk. 5:2, 4–10

Mutta **venhe** oli jo monen vakomitan päässä maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen. Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävellen järven päällä. Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: ”Se on aave”, ja huusivat pelosta. Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: ”Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö.” Pietari vastasi hänelle ja sanoi: ”Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten.” Hän sanoi: ”Tule.” Ja Pietari astui ulos **venheestä** ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö. Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyi ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: ”Herra, auta minua.” Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: ”Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?” Ja kun he olivat astuneet **venheeseen**, asettui tuuli. ***Matt. 14:24–32***

Vesi/kaste

Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää. Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat **veden** liikuttamista. Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta. Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: ”Tahdotko tulla terveeksi?” Sairas vastasi hänelle: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun **vesi** on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua.” Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja käy.” Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. ***Joh. 5:2–9***

Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, **kastamalla** heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” ***Matt. 28:18–20***

Vihdoin hän ilmestyi myös niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla; ja hän nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseeksi. Ja hän sanoi heille: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja **kastetaan**, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.”
Mark. 16:14–16

Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen **kastetut**, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. ***Gal. 3:26–28***

Viha

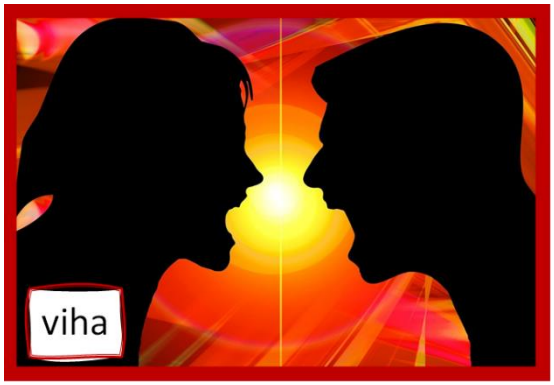

”Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: ‘Älä tapa’, ja: ‘Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion’. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka **vihastuu** veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: ‘Sinä tyhjänpäiväinen’, on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: ‘Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen. Sen tähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi. Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin rovon.” ***Matt. 5:21–26***

”Te olette kuulleet sanotuksi: ‘Rakasta lähimmäistäsi ja **vihaa vihollistasi’**. Mutta minä sanon teille: rakastakaa **vihollisianne** ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.” ***Matt. 5:43–45***

Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Älkää antako auringon laskea **vihanne** yli, älkääkä antako perkeleelle sijaa. Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle. Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat. Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. Kaikki katkeruus ja kiivastus ja **viha** ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut. ***Ef. 4:26–32***